

Posudek školitele na disertační práci

Jana Kvapila

Die katholische Liedpropaganda in den Böhmischen Ländern. FF UK Praha 2008

Mgr. Jan Kvapil studoval na PF UJEP v Ústí nad Labem obory Němčina – Dějepis. Studium zakončil SZK v r. 2000. V říjnu 2000 byl přijat na ÚGS FF UK do prezenčního doktorandského studia se specializací na starší německou literaturu, zejména barokní. Po tříletém studiu přešel na studium kombinované.

Už během doktorandského studia pracoval na PF UJEP jako odborný asistent a vedl kurzy k starší německé literatuře, německé literatuře z Čech, reáliím a dějinám německých zemí, úvodu do studia literatury a k vývoji jazyka.

Během magisterského a doktorandského studia absolvoval 6 delších studijních pobytů v zahraničí (Dortmund, Augsburg, Vratislav, Vídeň, Řezno, Mohuč). Účastnil se několika mezinárodních konferencí, na nichž vystoupil s referáty zejména k literatuře období baroka.

Jeho publikační činnost je zřetelně nadprůměrná. Knižně vyšla jeho diplomní práce *Ze Zahrádky do Zahrady, aneb Od Hortulu animae k Štěpné zahradě Martina z Kochemu* (Ústí nad Labem 2001) a *Čítanka německé barokní literatury z českých zemí. Anthologie der deutschen Barockliteratur aus böhmischen Ländern* (Ústí nad Labem 2001). Mimo to publikoval v odborných časopisech a sbornících 10 článků.


Podle průběhu studia i podle píle, důkladnosti a vlastní iniciativy, s níž se J. Kvapil věnoval tématu disertace, soudím, že má dobré předpoklady pro další úspěšnou badatelskou práci i pro dráhu vysokoškolského učitele.

Předložená disertační práce se zabývá katolickou písňovou propagandou raného novověku (16. – 18. století). Vychází z textového základu německy psané písňové tvorby na českém území, ale zabírá i oblasti přilehlé (Lužici a Slezsko). Cílem analýzy textů je postihnout metody, jakými byly náboženské písně využívány ke konfesijní (katolické) „indoktrinaci“ obyvatelstva zvl. v období rekatolizace. Je přitom zahrnut i kontext soudobé české tvorby, nejen katolické.

Hlavní přínos práce spočívá v pokusu popsat čtyři základní metody (popř. rétorické prostředky), jimiž měla být v písňovém žánru podporována rekatolizace vnější i vnitřní: metoda opakování, metoda příkladu, afektivní metoda, metoda přenosu (využívání protestantské tvorby pro účely katolické).

Hodnocení této typologie přenechávám posuzovatelům. Podotýkám pouze, že disertace zpracovává materiál, který je v naší i německé literární vědě dosud velmi málo prozkoumaný, a jde tedy do značné míry o původní výzkum a otevření tematiky, která si rozhodně zaslouží pozornosti. Svým zaměřením představuje práce nejen barokistickou studii, nýbrž i příspěvek ke zkoumání česko-německých kulturních vztahů na našem území.

V Praze 2.4.2008


prof. PhDr. Jiří Stromšík, CSc.